

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. október 9.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások — 2002/222/EK irányelv — 32. cikk — További kötelező szolgáltatások — Az e szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó költségek kompenzációs mechanizmusa — Az EUMSZ 267. cikk értelmében vett »bíróság« fogalma — A Bíróság hatáskörének hiánya”

A C-222/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Teleklagenævnet (Dánia) a Bírósághoz 2013. április 25-én érkezett, 2013. április 22-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **TDC A/S**

és

az **Erhvervsstyrelsen**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (előadó) és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. március 19-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a TDC A/S képviseletében O. Spiermann advokat,
- az Erhvervsstyrelsen képviseletében J. Pinborg advokat,
- a dán kormány képviseletében kezdetben V. Pasternak Jørgensen, később C. Thorning, meghatalmazotti minőségben, segítői: J. Pinborg és P. Biering advokater,
- az Európai Bizottság képviseletében kezdetben M. Simonsen, később L. Nicolae és G. Conte, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: dán.

a főtanácsnok indítványának a 2014. június 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 337., 11. o.) módosított, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („egyetemes szolgáltatási” irányelv) (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.; a továbbiakban: „egyetemes szolgáltatási” irányelv) 32. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a TDC A/S (a továbbiakban: TDC) és az Erhvervsstyrelsen (dán vállalkozásügyi hatóság) között a további kötelező szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó költségek megtérítésére irányuló kérelem elutasításának a tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az „egyetemes szolgáltatási” irányelv „Hatály és célok” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az [elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i] 2002/21/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(»keretirányelv«) (HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 32. kötet, 3. o.)] keretén belül ez az irányelv az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások végfelhasználók számára történő szolgáltatásával foglalkozik. Célja, hogy a hatékony verseny és választás révén az [Európai Unió] egészében biztosítsa a jó minőségű, nyilvánosan elérhető szolgáltatások rendelkezésre állását, és szabályozza azokat az eseteket, amikor a végfelhasználók igényeit a piac nem elégíti ki megfelelően. Ez az irányelv a végberendezések egyes vonatkozásait illetően is tartalmaz rendelkezéseket, ideértve a fogyatékkal élő végfelhasználók hozzáféréseinek megkönnyítését szolgáló rendelkezéseket is.”

- 4 Az „egyetemes szolgáltatási” irányelv „További kötelező szolgáltatások” című 32. cikke a következőket írja elő:

„A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a II. fejezetben meghatározott egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozó szolgáltatásokon kívül további szolgáltatásokat tesznek nyilvánosan elérhetővé saját területükön, de ez esetben nem vezethetnek be egyes vállalkozásokat érintő kompenzációs mechanizmust.”

A dán jog

- 5 Az „egyetemes szolgáltatási” irányelvet az alapügyben alkalmazandó, a távközlési piacon a versenyről és a fogyasztásról szóló törvény (Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet) ültette át a dán jogba.

- 6 A Teleklagenævnet (távközlési panaszbizottság) szerint az említett törvény 2007. június 28-i 780. sz. rendelettel kodifikált és 2008. december 27-i 1412. sz. törvénnyel módosított változata (a továbbiakban: 2007. évi törvény) 16. cikkének (2) bekezdése előírta, hogy az egyetemes szolgáltatást nyújtó üzemeltető vagy üzemeltetők kijelölésén keresztül kell biztosítani a következő szolgáltatásokat: vezetékes telefonszolgáltatás, integrált szolgáltató digitális hálózat (ISDN), bérelt vonali szolgáltatások, fogyatékkal élők számára nyújtott szolgáltatások, tudakozószolgálatok és biztonsági szolgáltatások.
- 7 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az is kitűnik, hogy a 2007. évi törvény 20. cikke szabályokat tartalmazott az egyetemes szolgáltatásnyújtás keretében felmerült veszteségek kompenzálására vonatkozóan. E szabályokat az e cikkével lényegében azonos szöveggel megismétli az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatásokról szóló, 2011. március 3-i 169. sz. törvény (lov nr. 169 om elektroniske kommunikationsnet og –tjenester; a továbbiakban: 169. sz. törvény).
- 8 Az Európai Bizottság részéről a Dán Királyságnak küldött felszólító levelet és indokolással ellátott véleményt követően a 169. sz. törvényt módosította a 2012. március 31-i 250. sz. törvény, amely ezt követően az érintett vállalkozás számára lehetővé tette a biztonsági szolgáltatások és a rádiós tengeri segélyhívó szolgáltatások keretében 2012. április 1-jét követően felmerült veszteségek anélkül történő megtérítésének az elérését, hogy beszámítanak az e vállalkozás egyetemes szolgáltatási kötelezettségébe tartozó más szolgáltatások címén elért nyereséget.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 9 A TDC Dániában az elektronikus hírközlési szolgáltatások fő üzemeltetője, amelynek az 1997-es privatizációjáig az állam volt a tulajdonosa.
- 10 A TDC-nek 1998 óta feladata olyan biztonsági és rádiós tengeri segélyhívó szolgáltatások Dániában és Grönlandon történő biztosítása, amelyek lehetővé teszik a hajók számára, hogy bajba kerülve segítséget hívjanak. Ezenkívül a TDC az „egyetemes szolgáltatási” irányelv II. fejezete értelmében vett egyetemes szolgáltatási kötelezettségekhez tartozó szolgáltatásokat és többek között alapvető telefonszolgáltatást nyújt Dániában.
- 11 A 2007. évi törvény alapján a TDC csak akkor kaphatott az államtól az említett biztonsági és rádiós tengeri segélyhívó szolgáltatásokhoz kapcsolódó nettó költségekért kompenzációt, ha az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek és a további kötelező szolgáltatások keretében végzett szolgáltatások összességében véve veszteségesek voltak.
- 12 A TDC azzal érvelve, hogy e törvény nem egyeztethető össze az „egyetemes szolgáltatási” irányelv 32. cikkével, panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. A dán hatóságokkal és a TDC-vel több alkalommal folytatott eszmecsereét követően a Bizottság 2011. január 27-én, illetve szeptember 29-én felszólító levelet és indokolással ellátott véleményt küldött a Dán Királyságnak.
- 13 Amint az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, a Dán Királyság úgy határozott, hogy 2012. április 1-jei hatállyal módosítja a szóban forgó dán szabályozást. Ezen időponttól kezdve az államnak ki kell fizetnie a Dániában és Grönlandon nyújtott biztonsági és rádiós tengeri segélyhívó szolgáltatások költségeit. A Bizottság ezért úgy döntött, hogy e tagállammal szemben nem indít kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárását.
- 14 Az említett módosításokat követően a dán szabályozás előírja a biztonsági és rádiós tengeri segélyhívó szolgáltatások nettó költségeinek állam által történő megtérítését, függetlenül attól, hogy a többi egyetemes szolgáltatási kötelezettség nyereséghez vagy veszteséghez vezetett-e.

- 15 2011. július 29-én a TDC kérte az Erhvervsstyrelsen-től a biztonsági és rádiós tengeri segélyhívó szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó, a 2010. év során felmerült kiadásoknak a megtérítését. 2011. szeptember 26-án e vállalkozás hasonló kérelmet nyújtott be a 2007–2009. évek tekintetében.
- 16 2011. november 24-én az Erhvervsstyrelsen többek között azzal az indokkal utasította el a kompenzáció iránti ezen kérelmeket, hogy a 2007. év tekintetében fennálló követelés elévült, hogy lejárt az a határidő, ameddig ilyen kérelem a 2008. és 2009. év tekintetében benyújtható volt, és hogy az akkor hatályban lévő 2007. évi törvény nem tette lehetővé azt, hogy anélkül adjanak helyt a 2010. évre vonatkozó kompenzáció iránti kérelemnek, hogy ne számítanak be az „egyetemes szolgáltatási” irányelv II. fejezete értelmében vett egyetemes szolgáltatási kötelezettségekhez tartozó szolgáltatásokból származó nyereséget.
- 17 A TDC fellebbezést nyújtott be az Erhvervsstyrelsen TDC kérelmeit elutasító határozataival szemben a Teleklagenævnethez, amely a 2012. szeptember 17-i határozatával helybenhagyta az Erhvervsstyrelsennek a 2007–2009. évekre vonatkozó kompenzáció iránti kérelmekre vonatkozó határozatait.
- 18 A 2010. évre vonatkozó kompenzáció iránti kérelemmel kapcsolatban a Teleklagenævnet úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdéseket utalja a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:
- „1) Az [»egyetemes szolgáltatási«] irányelv és különösen annak 32. cikke megtiltja-e valamely tagállamnak olyan szabályok elfogadását, amelyek alapján egy vállalkozás nem részesülhet az ezen irányelv II. fejezetének hatálya alá nem tartozó, további kötelező szolgáltatás nyújtása nettó költségeinek a tagállam részéről történő egyedi megtérítésében, ha a vállalkozásnak az említett irányelv II. fejezete értelmében vett egyetemes szolgáltatási kötelezettségeihez tartozó egyéb szolgáltatásaiból származó nyeresége meghaladja a további kötelező szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó veszteséget?
  - 2) Az »egyetemes szolgáltatási« irányelv megtiltja-e valamely tagállamnak olyan szabályok elfogadását, amelyek alapján a vállalkozások csak akkor részesülhetnek az ezen irányelv II. fejezetének hatálya alá nem tartozó, további kötelező szolgáltatások nyújtása nettó költségeinek a tagállam részéről történő megtérítésében, ha a nettó költségek indokolatlan terhet jelentenek a szóban forgó vállalkozások számára?
  - 3) A második kérdésre adandó nemleges válasz esetén dönthet-e úgy a tagállam, hogy az [»egyetemes szolgáltatási«] irányelv II. fejezetének hatálya alá nem tartozó, további kötelező szolgáltatás nyújtásához nem kapcsolódik indokolatlan teher, amennyiben a vállalkozás az egyetemes szolgáltatási kötelezettséghez tartozó valamennyi szolgáltatásnyújtásból, és különösen azon szolgáltatások nyújtásából, amelyeket a vállalkozás az egyetemes szolgáltatási kötelezettség hiányában is nyújtott volna, összességében nyereségre tett szert?
  - 4) Az »egyetemes szolgáltatási« irányelv megtiltja-e valamely tagállamnak olyan szabályok elfogadását, amelyek alapján a kijelölt vállalkozás által az ezen irányelv II. fejezete értelmében vett egyetemes szolgáltatási kötelezettsége keretében viselt nettó költségeit a kérdéses szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó bevételek és kiadások összessége alapján kell számítani, és különösen azon bevételek és kiadások alapján, amelyek a vállalkozásnál az egyetemes szolgáltatási kötelezettség hiányában is megvalósultak volna?
  - 5) Befolyásolja-e az 1–4. kérdésre adandó választ az, ha valamely további kötelező szolgáltatást az [EUM-Szerződés] II. melléklete értelmében vett tengerentúli országnak vagy területnek minősülő Grönlandon kell nyújtani, amennyiben a dán hatóságok egy Dániában letelepedett vállalkozást bíznak meg e szolgáltatás nyújtásával, és e vállalkozás nem végez egyéb tevékenységeket Grönlandon?

- 6) Az 1–5. kérdésre adandó válaszok szempontjából milyen jelentősége van az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének és EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének, valamint az [EUMSZ] 106. cikk (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló, 2011. december 20-i [2012/21/EU] bizottsági határozatnak [(HL 2012. L 7., 3. o.)]?
- 7) Az 1–5. kérdésre adandó válaszok szempontjából milyen jelentősége van a többek között az »egyetemes szolgáltatási« irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében, 3. cikkének (2) bekezdésében és (4), (18), (23) és (26) preambulumbekkezdésében, valamint IV. mellékletének B. részében szereplő minimális piactorzulás elvének?
- 8) Amennyiben az »egyetemes szolgáltatási« irányelv rendelkezéseivel ellentétesek az 1., 2. és 4. kérdésben hivatkozott nemzeti szabályozások, e rendelkezések vagy korlátozások közvetlen hatállyal rendelkeznek-e?”

A Bíróság hatásköréről

- 19 A Bizottság kétségét fejezte ki a Teleklagenævnet EUMSZ 267. cikk értelmében vett bírósági jellegét illetően, azt állítva, hogy e szerv nem felel meg a Bíróság ítélkezési gyakorlatában megállapított valamennyi kritériumnak ahhoz, hogy bíróságnak lehessen minősíteni. A Bizottság egyrészt hangsúlyozza, hogy nem kötelező e szerv előtt eljárást indítani, mivel az Erhvervsstyrelsen határozataival szembeni kereseteket vagy a Teleklagenævnethez, vagy közvetlenül a rendes bíróságokhoz is be lehet nyújtani. Másrészt a dán szabályozás nem ír elő különös garanciákat a Teleklagenævnet tagjainak visszahívását vagy azok kinevezésének a visszavonását illetően, és következésképpen e szabályozás nem képes megakadályozni a végrehajtó hatalom által e szerv tagjaira gyakorolt jogellenes beavatkozást vagy nyomást.
- 20 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban a Teleklagenævnet úgy véli, hogy eleget tesz a Bíróság ítélkezési gyakorlatában annak érdekében megállapított valamennyi kritériumnak, hogy valamely tagállami szervet az EUMSZ 267. cikk értelmében bíróságnak lehet-e minősíteni.
- 21 Először is a Teleklagenævnet előadja, hogy egy olyan vitarendezési állandó állami szerv, amelyet a 169. sz. törvény állított fel, működésének módjait pedig a 2011. április 21-i 383. sz. rendelet állapította meg.
- 22 Másodszor a Teleklagenævnet pontosítja, hogy közigazgatási kérdésekben jogerősen dönt az Erhvervsstyrelsen határozataival szemben benyújtott keresetekről, és határozatai kötelezőek a felekre nézve, feltéve hogy azok nyolc héten belül nem indítanak keresetet a rendes bíróságok előtt. Az Erhvervsstyrelsen főszabály szerint nem indíthat keresetet a rendes bíróságok előtt a Teleklagenævnet határozataival szemben.
- 23 Harmadszor a Teleklagenævnet jelzi, hogy tagjait a vállalkozás- és növekedésügyi miniszter nevezi ki négyéves időtartamra, és mandátumuk megújítható. Az említett miniszter e tagok közül kinevezhet egy jogászt alelnöknek, aki az elnököt helyettesítheti akadályoztatása vagy kizárása esetén. Az említett tagok személyükben és szakmailag függetlenek a közigazgatástól, és nem állnak az említett miniszter felügyelete alatt. A Teleklagenævnet egy elnökből, akinek jogásznak kell lennie, és négy–hat tagból áll. Egyszerű többséggel határoz, szavazategyenlőség esetén pedig az elnök szavazata dönt.
- 24 Negyedszer a Teleklagenævnet megemlíti, hogy az előtte folyamatban lévő eljárás tisztán írásbeli, azonban ügyelnie kell arra, hogy a felek a kontradiktórius eljárás elvének megfelelően észrevételeket telessenek az ügy valamennyi releváns körülményének a tisztázása érdekében.

- 25 Így a Teleklagenævnet jogszabály alapján jött létre, állandó jelleggel hozták létre, tagjainak függetlensége minden szempontból garantált, hatásköre kötelező jellegű, jogszabályokat és a rendes bíróságokéhoz hasonló olyan eljárást alkalmaz, amely tiszteletben tartja a kontradiktórius eljárás elvét.
- 26 A dán kormány a Bíróság által feltett kérdésre válaszolva azzal érvel, hogy a Teleklagenævnetet az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságnak kell minősíteni. Hangsúlyozza, hogy e szerv megfelel azon kritériumoknak, hogy jogszabály alapján jöjjön létre, állandó jelleggel működjön és jogszabályokat alkalmazzon. Ezenkívül jelzi, hogy bár e szerv tagjai visszahívásának feltételeit valóban nem határozza meg egyedi jelleggel a dán szabályozás, e tagok a közigazgatási jog és a munkajog általános szabályai alapján védelemben részesülnek az önkényes és visszaélészerű visszahívással szemben. A tárgyaláson e kormány hangsúlyozta, hogy az említett tagok visszahívásra ugyanazon személy jogosult, mint aki a kinevezési jogkört gyakorolja, vagyis a vállalkozás- és növekedésügyi miniszter.
- 27 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint annak értékeléséhez, hogy az előzetes döntéshozatalt kezdeményező szerv az EUMSZ 267. cikk szerinti „bíróság” jellemzőivel rendelkezik-e – ami kizárólag az uniós jog alapján eldöntendő kérdés –, a Bíróság meghatározott tényezők összességét veszi figyelembe, amelyek közé tartozik az, hogy a szerv jogszabály alapján jött-e létre, állandó jelleggel működik-e, hatásköre kötelező jellegű-e, az eljárása kontradiktórius jellegű-e, jogszabályokat alkalmaz-e, valamint hogy független-e (lásd többek között: *Belov-ítélet*, C-394/11, EU:C:2013:48, 38. pont; *Merck Canada végzés*, C-555/13, EU:C:2014:92, 16. pont).
- 28 Először meg kell vizsgálni a Teleklagenævnet függetlenségére vonatkozó kritériumot.
- 29 A függetlenség fogalma, amely az ítélethozatali tevékenység elengedhetetlen része, mindenekelőtt azt jelenti, hogy az érintett fórum ahhoz a hatósághoz képest, amely a jogorvoslattal megtámadott határozatot hozta, harmadik félnek minősül (*RTL Belgium ítélet*, C-517/09, EU:C:2010:821, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 E fogalmat két szempont határozza meg. Az első, külső szempont azt feltételezi, hogy a szerv védett az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét az eléjük kerülő jogvitát illetően (lásd ebben az értelemben: *Wilson-ítélet*, C-506/04, EU:C:2006:587, 51. pont, valamint *Torresi-ítélet*, C-58/13 és C-59/13, EU:C:2014:2088, 18. pont).
- 31 A második, belső szempont a pártatlanság fogalmát öleli fel, és egyenlő távolságtartást jelent a jogvitában részt vevő felektől, illetve e felek azon érdekeitől, amelyek a jogvita tárgyát képezik. E szempont megköveteli az objektivitást, valamint azt, hogy a jogvita megoldása során a jogszabály szigorú alkalmazásán kívül semmilyen más érdek ne érvényesüljön (*Wilson-ítélet*, EU:C:2006:587, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Ezek a függetlenségi és pártatlansági garanciák olyan szabályok meglétét igénylik – különösen, ami a fórum összetételét, a kinevezést, a megbízatás időtartamát, valamint az elfoglaltsági okokat, a kizárási okokat és a tagok elmozdítását illeti –, amelyek a jogalanyok számára biztosítják minden, az említett fórum külső tényezők általi befolyásolhatóságára, valamint az ütköző érdekek vonatkozásában való semlegességére vonatkozó jogos kétség kizárását (*Wilson-ítélet*, EU:C:2006:587, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A kérdést előterjesztő szerv függetlenségére vonatkozó feltétel teljesüléséhez az ítélkezési gyakorlat többek között megköveteli, hogy e szerv tagjainak elmozdítását kifejezett jogszabályi rendelkezések rögzítsék (D. és A. ítélet, C-175/11, EU:C:2013:45, 97. pont és *Pilato-végzés*, C-109/07, EU:C:2008:274, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 A jelen ügyben a Teleklagenævnet tagjainak kinevezésére vonatkozó szabályokat illetően meg kell jegyezni, hogy többek között a dán kormány által benyújtott észrevételekből kitűnik, hogy e tagokat a vállalkozás- és növekedésügyi miniszter nevezi ki négyéves időtartamra, és mandátumuk megújítható.

- 34 A Teleklagenævnet tagjainak visszahívásával kapcsolatban a dán kormány a tárgyalás során megerősítette, hogy ez utóbbiakat az említett, kinevezésükre is jogosult miniszter mentheti fel tisztségükből.
- 35 Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és a dán kormány által benyújtott észrevételekből kitűnik, hogy – míg a dán szabályozás egy különös eljárást ír elő a rendes bíróságok bíráinak felmentését illetően – a Teleklagenævnet tagjai visszahívhatók, és hogy visszahívásuk feltételei nem képezik különös szabályozás tárgyát, mivel visszaélészerű visszahívás esetén csak a közigazgatási jog és a munkajog általános szabályai alkalmazandók.
- 36 Így nem tűnik úgy, hogy a Teleklagenævnet tagjainak visszahívása különleges biztosítékoknak lenne alávetve, amelyek lehetővé teszik e szerv függetlenségére vonatkozó minden jogos kétség kizárását (lásd analógia útján: Pilato-végzés, EU:C:2008:274, 28. pont).
- 37 Egyébiránt, amint a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, a Teleklagenævnet határozatával szemben kereset indítható a rendes bíróságok előtt. Ilyen kereset indítása esetén a Teleklagenævnet alperessé válik. A Teleklagenævnet olyan eljárásban való e részvétele, amely megkérdőjelezi saját határozatát, azt jelenti, hogy az említett határozat elfogadása során a Teleklagenævnet nem minősült harmadik félnek a szóban forgó érdekek szempontjából, és nem rendelkezik a megkívánt pártatlansággal (lásd ebben az értelemben: RTL Belgium ítélet, EU:C:2010:821, 47. pont). A Teleklagenævnet határozatával szembeni jogorvoslati eljárások e rendje egyértelművé teszi az e szerv által hozott határozatok nem bírósági jellegét (lásd analógia útján: MF 7-végzés, C-49/13, EU:C:2013:767, 19. pont).
- 38 A fenti megállapítások összességéből kitűnik, hogy – anélkül, hogy meg kellene vizsgálni azt, hogy a Teleklagenævnet eleget tesz-e az annak értékelését lehetővé tévő többi kritériumnak, hogy e szerv az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bírósági jelleggel rendelkezik-e – meg kell állapítani, hogy a Bíróságnak nincs hatásköre az előterjesztett kérdések megválaszolására.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az Európai Unió Bírósága nem rendelkezik hatáskörrel a Teleklagenævnet (Dánia) által a 2013. április 22-i határozatában előterjesztett kérdések megválaszolására.

Aláírások